

RICHTER NÁNDOR EMLÉKÉRE 2015. OKTÓBER 25.

Tisztelt Egybegyűltek, Gyászolók!
Búcsúzni jöttünk ide.

Kezdhetném hivatalosan a búcsúzást így is: igen tisztelt Richter Nándor! Ugyan már! Te nekem – és még sokunknak -- kedves Nándi barátom voltál. Hiszen mi is kéthavonta mindig egymás mellett ültünk a Magyar Mérnök Akadémia, az MMA elnökségi ülésein és bizony, néha-néha, haszontalan diákként még kicsit fecserésztünk is. Az ülések után pedig gyakorta együtt mentünk hazafelé és közben jókat beszélgettünk – gazdaságról, közéletről, családról, olykor-olykor pletykázkodtunk is kicsinnyég. És most eltávoztál. Még nehéz, lehetetlen elhinni, hogy többé nem ismételhetők a szép beszélgetéseink, a közös jó ebédek Verával és Veled.

Igen, itt hagytál minket és Veled elment közülünk egy kiváló mérnök szakember, egy nagyszerű tanár, a tudományos-szakmai közéletnek kiemelkedő alakja és, egyáltalán nem utolsó sorban, egy remek barát és drága férj, apa, nagyapa.

Nem volt könnyű életed indulása, magad is megtapasztalhattad gyermekként az üldözöttek, a menekülők keserves sorsát. Nem volt könnyű a beilleszkedés sem Magyarországon, hiszen a volt iskolaigazgató, megbecsült polgárként tanító latin-magyar szakos édesapádnak favágással, korrepetálással kellett kiegészítenie igencsak szűkös kerését.

De tehetséged előrerendített. Elvégezvén a fizika-matematika tanári szakot az ELTE-n, egy katonai középiskolában kaptál állást. Kiváló tanár voltál, amit bizonyít, hogy nálad nem is sokkal ifjabb akkori tanítványaid, mára már sikeres pályát befutott, jeles emberek, mindvégig kapcsolatot tartottak Veled és megkülönböztetett tisztelettel „Tanár úrnak” szólítottak. Példamutató tanár voltál és maradtál később is, immár a mérnöki pályán, mert másoddiplomát is szereztél a Műegyetem villamos karán. Szellemi utódok sora köszönhet neked kiváló indítást, köztük olyan kiemelkedő személyiségek, maguk is immár professzorok, mint például Benyó Zoltán vagy Jobbágy Ákos, akikkel közösen hoztátok létre a Műegyetemen a Biomedical Engineering, vagyis az orvos-mérnöki szakképzést.

Mérnöki pályád kiemelkedő szakaszát jelentette a magyar ipar egykor nemzetközi hírű vállalatánál, a Medicorban eltöltött több mint negyedszázad. Vezetted a nagyvállalat igen sikeres braziliai kirendeltségét, majd visszatérve, az akkor még ifjúnak számító, de erősen felfutó ágazatnak, a nagy bonyolultságú, komplex egészségügyi rendszereknek lettél irányító, vezető munkatársa. Műszaki tudásodat, megbecsülésetet mutatta, hogy jeles nemzetközi szervezeteknek, mint például a WHO-nak, az UNIDO-nak, az EU-nak voltál a tanácsadója.

Nemcsak a közvetlen munkádban, hanem a társadalmi tevékenységben is kiemelkedő részt vállaltál. Sok évtizeddel ezelőtti ismeretségünk is a MATE-ban kezdődött, vagyis a méréstechnikai és automatizálási tudományos egyesületben. E

társaságunk legsikeresebb szakosztályát, az orvostechnikait Te alapítottad és vezetted kiválóan sok éven keresztül. A MATE ajánlására választott meg a nemzetközi orvostechnikai és biomedicinális szövetség az elnökévé. Két cikluson át voltál elnöke és egyúttal rendszeresen részt vettél előadóként vagy szekció elnökként a konferenciáikon. Egészen két évvel ezelőttig, akkor visszavonultál. De nem feledkeztek meg Rólad, igen szép elismerő emléklappal köszöntek el Tőled. Magyarországi megalakulása után igen hamar tagja, majd mindmostanáig elnökségi tagja lettél a Magyar Mérnök Akadémiának, az MMA-nak. Fájón emlékezik meg Rólad Dr. Ginsztler János professzor, az MMA elnöke, aki sajnos egy korábban rögzített nemzetközi programja miatt nem tudott eljönni. Idézem: „Nándor éveken keresztül aktívan vett részt a Magyar Mérnök Akadémia munkájában, ahol is bölcs tanácsaival segítette az Elnökség tevékenységét. Bölcsessége, szeretetre méltó egyénisége mindannyiunknak nagyon fog hiányozni”. Természetesen nem kevés jeles kitüntetés is kísérte utadat, hosszas lenne felsorolni őket.

Szerencsés ember voltál, nemcsak tehetséged folytán, hanem azért is, mert szeretetreméltó, okos, magatok körül szép otthonot teremtő társ kísérte életed nagy részében az utadat. Mindketten nehéz sors után kapcsolótök össze az életeteket. Vera nagyon korán vesztette el férjét, két kislánya édesapját, Te pedig egy balul sikerült, de egy tehetséges kisfiúval megáldott házasságot hagytál magad mögött. Jó volt a barátotoknak lenni és örvendezni harmonikus házasságotoknak. Vera, kedvesem, nem lesz könnyű a sorsod, magam is egy drága társat elveszítvén, igazolhatom ezt. A fájdalom tán némileg tompul az évek múlásával, de nem múlik sosem. És ha az eltávozottnak vigasza lehet, az lehet talán, hogy nem feledjük, továbbra is szeretjük, tiszteljük. Mindannyian, a családja, gyermekei, unokái éppúgy, mint az itt jelen lévő és a távolból gyászoló barátai egyaránt. Búcsúzom itt Tőled kedves jó barátom, Richter Nándi, búcsúzunk Tőled és szeretünk továbbra is.

Szentgyörgyi Zsuzsa